

Til § 148.

Bestemmelserne modsvarer reglerne i statsskattelovens § 43 om skifterettens og executorers indberetningspligt vedrørende dødsboer med de ændringer, som følger af de foreslåede regler for dødsbobe skatningen, jfr. § 92. Man har dog under hensyn til udviklingen foreslået den som betingelse for oplysningspligten fastsatte undergrænse for boets beholdning, 10 000 kr., forhøjet til 20 000 kr. Man har dernæst ved stk. 3 udviklet skifterettens oplysningspligt med hensyn til arvens fordeling m. v. i privatskiftede boer til også at gælde offentligt behandlede boer, ligesom denne pligt er nærmere defineret i forslaget. Den i statsskattelovens § 43, stk. 2, 2. pkt., indeholdte bestemmelse, hvorefter oplysninger som de i nærværende paragrafs stk. 1 nævnte om fornødent kan fremtvinges ved en af finansministeren pålagt dagbøde, er udeladt, idet den må anses for upåkrævet.

Til §§ 149—152.

Reglerne svarer til §§ 10—12 i kontrolloven samt § 23 i ligningsloven (lovbekendtgørelse nr. 435 af 19. december 1952).

KAPITEL 14.

Om straf for urigtig selvangivelse m. m. og om hæftelsen for den for lidt erlagte skat.

Til § 153.

Bortset fra bestemmelserne i stk. 1, 2. punktum, og stk. 3, der er nye, er de i paragraffen indeholdte regler overført uændret fra § 13 i kontrolloven af 12. juli 1946, idet man dog har udeladt den meget omdebatterede bestemmelse om offentliggørelse i Statstidende af skattebesvigelser af mere alvorlig karakter. De nævnte nye bestemmelser angår strafansvaret for den med manden sambeskattede hustru med hensyn til oplysninger, som hun til brug ved mandens skatteansættelse afgiver om sine indkomst- og formueforhold.

I de tilfælde, hvor hustruen afgiver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger herom direkte overfor de skatteliggende myndigheder, er det fundet naturligt at pålægge hende samme strafansvar som selvstændigt skattepligtige personer, stk. 1, 2. punktum, jfr. stk. 2. Reglens

anvendelse er ikke betinget af, at hun har indgivet selvstændig selvangivelse, men det afgørende er alene, at de pågældende oplysninger afgives direkte overfor skattevæsenet, hvilket jo også kan tænkes i andre tilfælde.

Også hvor hustruens oplysninger er afgivet overfor manden til brug ved hans selvangivelse eller hans forhandlinger med skattemyndighederne, bør der være mulighed for at drage hustruen til ansvar. Præventive hensyn kræver dette, ikke mindst hvor manden er i god tro, eller hvor det i hvert fald er umuligt at godtgøre det modsatte. Som berørt under omtalen af § 118 er det noget usikkert, i hvilket omfang de gældende regler, jfr. kontrollovens § 14, stk. 2, om forsætlig medvirken til et forhold af den i lovens § 13, stk. 1, nævnte art, afgiver mulighed herfor; spørgsmålet er ikke prøvet i praksis. Man har fundet det rettest at optage en udtrykkelig bestemmelse om forholdet, jfr. stk. 3. Bestemmelsen svarer i henseende til de subjektive strafbarhedsbetingelser (forsæt) og strafferammen til § 154, stk. 2, der er enslydende med den foran omtalte bestemmelse i kontrollovens § 14, stk. 2. At der i disse tilfælde gælder en lempeligere bestemmelse end hvor hustruen har optrådt direkte overfor skattemyndighederne, vil formentlig føles naturligt. Af bestemmelsens placering følger, at bødestraf også i de i stk. 3 nævnte tilfælde vil kunne ikendes af finansministeren.

Til §§ 154—157.

Reglerne stemmer ganske med bestemmelserne i kontrollovens §§ 14—17.

Til § 158.

Reglerne svarer til statsskattelovens § 42, stk. 1—4.

Til § 159.

Bestemmelserne afløser de gældende bestemmelser i statsskattelovens § 43, stk. 1, jfr. kontrollovens § 5.

Ved reglen i stk. 1, 2. punktum, gøres bestemmelsen om efterbetaling med dobbelt beløb anvendelig også i de tilfælde, hvor efterkravet skyldes, at den afdøde hustru har indgivet urigtig selvangivelse eller har undladt at foretage selvangivelse efter at have indgivet en begæring herom (som ikke er bortfaldet efter reglen i § 118, stk. 9).